

bragt overordentlig mange Penge, overordentlig store Foretagender ere blevne startede, men alle ere de gaaede i Stykker. Hvad der nu eksisterer af dansk Cykleindustri, indskrænker sig vistnok til at være Værksteder for Sæmsætning af Stykker og Stumper, som ere indkøbte i Udlandet, og som blive lavede til Cyklemotorer.

Ahlefeldt-Laurvig: Derfor kan det jo være lige fortræffeligt, hvad enten man sæmsætter det af indkøbte Stykker eller laver det altsammen selv herhjemme. Det, jeg har Ret i at sige, er, at det er givet, at mange Mennesker her i Landet have Fortjeneste deraf. Men om selve Motorfabrikationen i det hele tvivler jeg ikke et Øjeblik paa, at det vil blive en Industri, der vil passe fortrinligt for vort Fædreland.

Rambusch: Maa jeg blot gøre den korte Bemærkning, at naar det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs-Frijsenborg) nævnede, at al egentlig Cykleindustri herhjemme var gaaet i Stykker, da beror det paa en Fejltagelse. Jeg kender i hvert Fald en Fabrik, hvor jeg har set alle Genstande, der bruges til Cyklefabrikation, blive lavede paa automatiske Drejebænke og Arbejdsmaskiner lige fra allerførste Færd.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig), som var den eneste af de ærede Talere, der afgjort var mod det foreliggende Lovforslag, mente, at det var en Fejl ved Lovforslaget, at det var hverken det ene eller det andet; om jeg forstod det ærede Medlem ret, ønskede han, at man skulde gaa en af to Veje, enten slet og ret forbyde alt, hvad der hedder Automobilkørsel, eller ogsaa give den fuldstændig fri som al anden Kørsel. Jeg tror nu netop, det er rigtigt, at man i Forslaget her ligesom i andre lignende Love er gaaet en Mellemvej; ikke for at hemme Motorkørselen, men for at regulere den, beskytte de andre Folk, der ønske at færdes paa Landevejene, beskytte dem i deres Adgang til at færdes i nogenlunde Sikkerhed uden altid at behøve at frygte for Liv og Lemmer og Ejendom. Det ærede Medlem gik i sin Interesse for Automobilerne saa vidt, at han vilde sæmneligne den Frygt, der i mange Tilfælde findes for Sæmsætning med Automobiler eller for Ulykker foranledigede derved,

med den gammeldags Frygt for Spøgelser og den gammeldags Tro paa Hekse. Det forekommer mig, at det er en meget uvovet og en meget haartrukken Sæmsætning. Vi vide allesammen, at Christian den 4de brændte 6 gamle Koner i Næstved, fordi de havde opvakt en stor Blæst, saa hans Flaade forliste ved Gulland, men dog vil vist ingen sige, at den Tro hos Christian den 4de, at hans Flaades Forlis ved Gulland skyldtes 6 gamle Koner i Næstved, kan stilles ved Siden af den Tro, som den Mand, der ligger med sit Køretøj i Landevejsgrøften, har paa, at det Automobil, der lige var i Lag med ham, har forarsaget det. Jeg tror, at hvor Talen er om Automobilulykker, drejer det sig om noget ganske haandgribeligt, som enhver, baade Automobilisten og den tilskadekomne og alle andre, kunne tage og føle paa, og hvor Aarsagssammenhængen ligger lige for Dagen. Nu siger det ærede Medlem: Ja, hvad saa? Der er saa mange, der brækker Halsen eller et Ben eller en Arm, og hvad enten det saa sker ved Automobiler eller paa anden Maade, kan det jo være det samme. Ja, hvis man er Fatalist og gaar ud fra, at et vist Antal Personer Aaret rundt skulle knække Halsen eller brække Arme og Ben, saa er det jo ligegyldigt, saa maa man ønske, at det sker saa hurtigt som muligt, saa at der kan blive Fred Resten af Aaret. Men er man ikke Fatalist, er det dog vist rigtigt at søge at begrænse saadanne farlige Foretagender, som jeg tror de allerfleste Automobiler ere. I den Henseende vil jeg tillade mig at sige, at naar man vil dømme om det foreliggende Lovforslag, bør man søge at genkalde i Erindringen, hvorledes Tilstanden var omkring paa vore Landeveje, før vi fik den nugældende Automobillov, og hvorledes Tilstanden har været i det Par Aar, hvori vi have haft Loven. Jeg vil paa ingen Maade sige, at Forholdene i det Par Aar, hvori vi have haft den, have været fuldstændig eksemplariske, thi jeg er enig med det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) i, at der endnu den Dag i Dag i mange Tilfælde af Automobilister vises en meget stor Hensynsløshed. Der skal være noget, som i Tyskland kaldes Automobilkuller, som griber dem, der komme op paa et Automobil; rolige og fredelige Mennesker faa, naar de komme op paa et Automobil, selv om de ikke have det allermindste at gøre med deres Tid, en ganske ubegribelig Følelse af, at nu haster det, de skulle hurtigt af Sted,